

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

της 22ας Νοεμβρίου 2018*

«Αίτηση αναιρέσεως – Διάταξη ασφαλιστικών μέτρων – Κρατικές ενισχύσεις – Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις ισπανικές αρχές σε ορισμένους ποδοσφαιρικούς συλλόγους – Χορήγηση εγγυήσεως από δημόσιο φορέα για δάνεια τριών ποδοσφαιρικών συλλόγων της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια – Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίνονται ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά – Εντολή ανακτήσεως – Αναστολή εκτελέσεως – Επείγον – Αιτιολογία – Δικαιώματα άμυνας»

Στην υπόθεση C-334/18 P(R),

με αντικείμενο αναίρεση δυνάμει του άρθρου 57, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 22 Μαΐου 2018,

Hércules Club de Fútbol SAD, με έδρα το Αλικάντε (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τους Y. Martínez Mata και S. Rating, abogados,

αναιρεσείων,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους B. Stromsky και G. Luengo, καθώς και από την P. Němečková,

αναιρεσίβλητη,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**,

παρεμβαίνουν πρωτοδίκως,

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα G. Hogan,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, ο Hércules Club de Fútbol SAD (στο εξής: Hércules CF) ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Μαρτίου 2018, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής (T-766/16 R, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2018:170), με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του περί

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

αναστολής εκτέλεσως της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/365 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στον Valencia Club de Fútbol [SAD], στον Hércules Club de Fútbol [SAD] και στον Elche Club de Fútbol [SAD] (ΕΕ 2017, L 55, σ. 12, στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Ο αναιρεσείων, Hércules CF, είναι επαγγελματικός ποδοσφαιρικός σύλλογος που ιδρύθηκε το 1922 και αγωνίζεται στη δεύτερη κατηγορία Β του ισπανικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου.
- 3 Το 2012 και το 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημερώθηκε για την ύπαρξη εικαζόμενων κρατικών ενισχύσεων χορηγηθεισών από την Generalitat Valenciana υπό μορφή εγγυήσεων για τραπεζικά δάνεια τριών ποδοσφαιρικών συλλόγων της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια, μεταξύ των οποίων ο σύλλογος Hércules CF.
- 4 Στις 4 Ιουλίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, στο άρθρο 1, ότι το Βασίλειο της Ισπανίας χορήγησε παράνομως κρατικές ενισχύσεις ασύμβατες με την εσωτερική αγορά, ιδίως στο Fundació Hércules Club de Fútbol (στο εξής: Fundació Hércules), ύψους 6 143 000 ευρώ, υπό μορφή κρατικής εγγυήσεως παρασχεθείσας από το Instituto Valenciano de Finanzas, ήτοι τον χρηματοπιστωτικό φορέα που ανήκει στην Generalitat Valenciana, για τραπεζικό δάνειο που είχε χορηγηθεί στο Fundació Hércules με σκοπό την απόκτηση μετοχών του Hércules CF, στο πλαίσιο της αυξήσεως του μετοχικού κεφαλαίου του τελευταίου. Με τα άρθρα 2 έως 4 της επίδικης αποφάσεως, η Επιτροπή επέβαλε στο Βασίλειο της Ισπανίας την υποχρέωση να προβεί στην άμεση και πραγματική ανάκτηση της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως από τον Hércules CF, πλέον τόκων από την ημερομηνία κατά την οποία η ενίσχυση τέθηκε στη διάθεση αυτού του δικαιούχου, και να της υποβάλει τις πληροφορίες που αφορούν την εκτέλεση της αποφάσεως αυτής.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Νοεμβρίου 2016, ο αναιρεσείων άσκησε προσφυγή με την οποία ζητούσε, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 6 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, ο αναιρεσείων υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου, πρώτον, να ανασταλεί η εκτέλεση του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως κατά το μέρος που η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως που του είχε χορηγηθεί.
- 7 Στις 9 Νοεμβρίου 2016, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπέβαλε ερωτήσεις προς γραπτή απάντηση στον αναιρεσείοντα, ο οποίος απάντησε την ίδια ημέρα.
- 8 Με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2016, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, συμφώνως προς το άρθρο 157, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, δέχθηκε προσωρινά το αίτημα περί αναστολής εκτέλεσως έως ότου εκδοθεί η διάταξη η οποία θα περατώνει τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
- 9 Στις 11 Δεκεμβρίου 2017, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου ζήτησε από τον αναιρεσείοντα να «παράσχει ενημερωμένα στοιχεία σχετικά με τη οικονομική του κατάσταση, που να τεκμηριώνονται από κατάλληλα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένης της τελευταίας ελεγχθείσας οικονομικής καταστάσεως, καθώς και οποιοδήποτε άλλο είδος σχετικών πληροφοριών αναφορικά με τις μεταβολές

που επήλθαν μετά την κατάθεση της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων». Ο αναιρεσείων ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό στις 21 Δεκεμβρίου 2017. Στις 18 Ιανουαρίου 2018, η Επιτροπή τοποθετήθηκε επί των απαντήσεων που παρέσχε ο αναιρεσείων.

- 10 Στις 22 Μαρτίου 2018, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη με την οποία απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 11 Προς τούτο, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε ευθύς εξαρχής αν συνέτρεχε η προϋπόθεση του επειγόντος. Υπενθύμισε συναφώς, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, κατά πάγια νομολογία, σε περίπτωση αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως ορισμένης πράξεως της Ένωσης, η χορήγηση του ζητηθέντος προσωρινού μέτρου δικαιολογείται μόνον αν η επίμαχη πράξη αποτελεί την κύρια αιτία της προβαλλόμενης σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Στη σκέψη 35 της εν λόγω διατάξεως, προσέθεσε ότι, όταν η προβαλλόμενη ζημία είναι οικονομικής φύσεως, τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα δικαιολογούνται αν προκύπτει ότι, ελλείψει των μέτρων αυτών, ο αιτών θα βρεθεί σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την οικονομική του βιωσιμότητα πριν από την έκδοση της αποφάσεως που περατώνει την επί της ουσίας διαδικασία ή ότι τα μερίδια αγοράς του θα τροποποιηθούν σημαντικά λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, του μεγέθους και του κύκλου εργασιών της επιχειρήσεώς του καθώς και, κατά περίπτωση, των χαρακτηριστικών του ομίλου στον οποίο ανήκει.
- 12 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο αναιρεσείων, προκειμένου να αποδείξει το επειγόν της ζητηθείσας αναστολής εκτελέσεως, υποστήριξε, αφενός, ότι η άμεση ανάκτηση του επίμαχου ποσού θα έθετε σε κίνδυνο την οικονομική του βιωσιμότητα οδηγώντας στην εκκαθάρισή του και, αφετέρου, ότι η εκκαθάριση του αναιρεσείοντος θα είχε συνέπειες μη χρηματικής φύσεως, δεδομένου ότι δεν θα μπορούσε πλέον να μετάρχει σε αθλητικές διοργανώσεις, πράγμα το οποίο θα είχε αρνητικές συνέπειες τόσο για τους διοργανωτές τέτοιων εκδηλώσεων όσο και για τους μετέχοντες συλλόγους και ότι η παύση της δραστηριότητάς του θα προκαλούσε κοινωνικές εντάσεις και οικονομικές απώλειες στην περιοχή.
- 13 Στο πλαίσιο αυτό, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διαπίστωσε, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η προβαλλόμενη από τον αναιρεσείοντα ζημία ήταν χρηματικής φύσεως.
- 14 Κατόπιν εξετάσεως των στοιχείων που προσκόμισε ο αναιρεσείων, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε, κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 48 έως 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, δεδομένης της ανεπάρκειας των πληροφοριών που παρέσχε ο αναιρεσείων, δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει αν, για την εξέταση του επειγόντος, μπορούσε να περιοριστεί στη μεμονωμένη εξέταση της καταστάσεως του αναιρεσείοντος ή αν έπρεπε να λάβει υπόψη ενδεχόμενες εισφορές τρίτων ή μετόχων του. Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, επειδή ο αναιρεσείων δεν παρέσχε πιστή και σφαιρική εικόνα της οικονομικής του καταστάσεως, δεν μπορούσε να συναγάγει την ύπαρξη κινδύνου για την οικονομική του βιωσιμότητα.
- 15 Ως εκ τούτου, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε ο αναιρεσείων, με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2016.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 16 Με την αίτηση αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο:
 - να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
 - να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως·

- να εκδώσει *inaudita altera parte* τη διάταξη περί αναστολής, συμφώνως προς το άρθρο 160, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 17 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Ιουνίου 2018, ο αναιρεσείων υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 18 Λόγω κωλύματος του Αντιπροέδρου και της προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου, αποφασίστηκε στις 4 Ιουνίου 2018, δυνάμει του άρθρου 13 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ότι καθήκοντα δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων θα ασκήσει ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου.
- 19 Με υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως το οποίο κατέθεσε στις 20 Ιουνίου 2018, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη·
 - να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη·
 - ως συντηρητικό μέτρο, να απορρίψει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως και το αίτημα εκδόσεως της διατάξεως περί αναστολής *inaudita altera parte*, και
 - να καταδικάσει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Με διάταξη του προέδρου του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2018, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής [C-334/18 P(R)-R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:548], η οποία εκδόθηκε χωρίς προηγούμενη ακρόαση των λοιπών διαδίκων, συμφώνως προς το άρθρο 160, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ανεστάλη η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως έως την έκδοση της διατάξεως που θα παρεμβληθεί το συντομότερο μεταξύ εκείνης με την οποία περατώνεται η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και εκείνης που αποφαινεται επί της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

Επί του αιτήματος να διαταχθεί *inaudita altera parte* η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως

- 21 Με την αίτηση αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζήτησε να διαταχθεί *inaudita altera parte* η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως.
- 22 Δυνάμει του άρθρου 160, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, τέτοια αίτημα πρέπει να υποβάλλεται με χωριστό δικόγραφο, τέτοιο δε δικόγραφο κατατέθηκε, κατά τα λοιπά, στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 17 της παρούσας διατάξεως.
- 23 Εξ αυτού έπεται ότι το εν λόγω αίτημα, καθόσον διατυπώθηκε με την αίτηση αναιρέσεως, είναι απαράδεκτο [βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 21ης Ιανουαρίου 1965, Merlini κατά Ανωτάτης Αρχής, 108/63, EU:C:1965:4, σ. 3, και της 17ης Ιουνίου 1965, Ιταλία κατά Επιτροπής, 32/64, EU:C:1965:61, σ. 484, καθώς και τη διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2016, ICA Laboratories κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-170/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:462, σκέψεις 21 έως 24].

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του παραδεκτού

- 24 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως διότι με αυτήν επιδιώκεται, κατά την άποψή της, νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών τα οποία διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο.
- 25 Επισημαίνεται συναφώς ότι, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κακώς δέχθηκε κατά τεκμήριο, αφενός, ότι, για την εκτίμηση της οικονομικής καταστάσεως ορισμένης επιχειρήσεως, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη δυνητικές εισφορές τρίτων ή μετόχων της μειοψηφίας από χαριστική αιτία και, αφετέρου, ότι οι εισφορές των προσώπων αυτών ισοδυναμούσαν εν προκειμένω με το ποσό που αναγραφόταν στην εντολή ανακτήσεως.
- 26 Με τον λόγο αναιρέσεως αυτό επιχειρείται, κατ' ουσίαν, να αμφισβητηθεί η επάρκεια της αιτιολογίας αναφορικά με τη διαπίστωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, κατά την οποία ο αναιρεσείων θα μπορούσε να τύχει της εισφοράς τρίτου για την κάλυψη εκείνων των οικονομικών του υποχρεώσεων που απέρρεαν από την εντολή ανακτήσεως.
- 27 Όμως, κατά πάγια νομολογία, το ζήτημα του αν η πρωτόδικη απόφαση έχει ανεπαρκή αιτιολογία αποτελεί νομικό ζήτημα δυνάμενο να προβληθεί, αυτό καθαυτό, στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Siemens κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-239/11 P, C-489/11 P και C-498/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:866, σκέψη 67).
- 28 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου παραβίασε τα δικαιώματα άμυνας, καθόσον στήριξε τη διαπίστωσή του ότι ο αναιρεσείων δεν παρέσχε πιστή και σφαιρική εικόνα της οικονομικής του καταστάσεως στην εικαζόμενη μεταβολή της συνθέσεως του μετοχικού κεφαλαίου του, περί της οποίας ουδόλως έγινε λόγος στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 29 Ενδεχόμενη, όμως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είναι νομικό ζήτημα το οποίο παραδεκτώς προβάλλεται με αίτηση αναιρέσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 14ης Ιουνίου 2016, Marchiani κατά Κοινοβουλίου, C-566/14 P, EU:C:2016:437, σκέψη 38).
- 30 Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 31 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

- 32 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο αναιρεσείων προσάπτει στον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου ότι στηρίχθηκε σε ένα διπλό τεκμήριο προκειμένου να συναγάγει ότι οι πληροφορίες που του παρέσχε δεν ήταν πλήρεις ούτε αξιόπιστες. Συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, αφενός, κακώς δέχθηκε κατά τεκμήριο ότι, όσον αφορά την εκτίμηση της οικονομικής καταστάσεως ορισμένης επιχειρήσεως, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη δυνητικές εισφορές τρίτων ή μετόχων της μειοψηφίας από χαριστική αιτία και, ως εκ τούτου, να γίνεται δεκτό ότι πρόσωπα που είναι διατεθειμένα να εισφέρουν περιορισμένους πόρους σε επιχείρηση την ελέγχουν ή ανήκουν στον ίδιο όμιλο με αυτήν. Αφετέρου, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η εφαρμογή τέτοιου τεκμηρίου δεν ενέχει

πλάνη περί το δίκαιο, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου κακώς περιορίστηκε να δεχθεί κατά τεκμήριο ότι οι εισφορές τέτοιων προσώπων μπόρεσαν να καλύψουν το ποσό που αναγραφόταν στην εντολή ανακτήσεως.

- 33 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία του αναιρεσειόντος. Φρονεί ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη, προκειμένου να εκτιμήσει την περιουσιακή κατάσταση του αναιρεσειόντος, τους πόρους που διαθέτει συνολικώς ο όμιλος στον οποίο ανήκει. Σε αυτήν την περίπτωση εμπίπτει, ιδιαίτερα, ένας ποδοσφαιρικός σύλλογος του οποίου όχι μόνο οι μέτοχοι αλλά και τα μέλη και οι υποστηρικτές έχουν συμφέρον να συνεχίσει τις αθλητικές του δραστηριότητες.
- 34 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπενθύμισε, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 28 της διατάξεως αυτής ότι, αφενός, η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα μπορούν να διαταχθούν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εφόσον αποδεικνύεται ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών (*fumus boni juris*) και ότι τα μέτρα αυτά είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί του κυρίου ενδίκου βοηθήματος και, αφετέρου, ότι οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, οπότε οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να απορρίπτονται αν δεν συντρέχει μία από τις προϋποθέσεις αυτές. Επίσης, στη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, υπογράμμισε ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένα και σαφή στοιχεία, που να στηρίζονται σε λεπτομερείς και βεβαιωμένες έγγραφες αποδείξεις, τα οποία αποδεικνύουν την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο αιτών τη λήψη των προσωρινών μέτρων και καθιστούν δυνατή την εκτίμηση των συνεπειών που θα προκύψουν κατά πάσα πιθανότητα από τη μη λήψη των μέτρων τα οποία ζητούνται, οπότε, καταρχήν, ο αιτών αυτός, ιδίως όταν προβάλλει την επέλευση ζημίας οικονομικής φύσεως, πρέπει να παρέχει, με την προσκόμιση εγγράφων, μια πιστή και σφαιρική εικόνα της οικονομικής του καταστάσεως.
- 35 Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε την προϋπόθεση του επείγοντος.
- 36 Υπενθύμισε συναφώς, με τις σκέψεις 44 έως 47 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, για την εκτίμηση της περιουσιακής καταστάσεως ορισμένης εταιρίας, ιδίως της οικονομικής βιωσιμότητάς της, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά του ομίλου εταιριών με τον οποίο αυτή συνδέεται μέσω του συνόλου των μετόχων της και ειδικότερα οι πόροι τους οποίους διαθέτει συνολικώς ο όμιλος αυτός, οπότε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων είναι δυνατόν να κρίνει ότι η προϋπόθεση του επείγοντος δεν συντρέχει μολονότι η αιτούσα εταιρία, σε μεμονωμένη βάση, αναμένεται ότι θα περιέλθει σε κατάσταση αφερεγγυότητας. Συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπογράμμισε ότι η σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας πρέπει να εκτιμάται στο επίπεδο του ομίλου που αποτελείται από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ελέγχουν την ως άνω εταιρία ή που είναι μέλη της, η δε σύμπτωση συμφερόντων της ενδιαφερόμενης εταιρίας και των προσώπων αυτών αποτελεί τον λόγο για τον οποίο το συμφέρον της εταιρίας αυτής για εξακολούθηση της δραστηριότητάς της δεν εκτιμάται ανεξάρτητα από το συμφέρον που έχουν τα εν λόγω πρόσωπα στη βιωσιμότητά της. Προσέθεσε ότι η νομολογία αυτή εφαρμόζεται όχι μόνο επί των νομικών προσώπων, αλλά και επί των φυσικών προσώπων που ελέγχουν την ενδιαφερόμενη εταιρία.
- 37 Όσον αφορά την εφαρμογή της νομολογίας αυτής επί της περιουσιακής καταστάσεως του αναιρεσειόντος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 48 και 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, επισήμανε τα εξής:

«48 Όμως, αφενός, από την απάντηση του [αναιρεσειόντος] της 21ης Δεκεμβρίου 2017 προκύπτει ότι επένδυσε σε “παίκτες ποιότητας” των οποίων οι αμοιβές υπερέβαιναν τα έσοδά του και ότι “στις 21 Σεπτεμβρίου 2017, ο πρόεδρος [του αναιρεσειόντος] ανέλαβε επισήμως τη δέσμευση έναντι της Comisión Delegada της Liga de Fútbol Profesional να καλύψει το καταγεγραμμένο έλλειμμα με εισφορές ιδιωτών”.

- 49 Από τα ανωτέρω έπεται ότι [ο αναιρεσείων] έχει στη διάθεσή του την εισφορά τρίτου για την κάλυψη υποχρεώσεων που υπερβαίνουν τους δικούς του οικονομικούς πόρους. Το στοιχείο αυτό εγείρει αναπόφευκτα ερωτήματα ως προς το αν και σε ποιο βαθμό [ο αναιρεσείων] μπορούσε να τύχει μιας τέτοιας εισφοράς προκειμένου να καταβάλει το ποσό που του ζητεί το [Instituto Valenciano de Finanzas] στο πλαίσιο της εκτελέσεως της [επίδικης] αποφάσεως. Ωστόσο, [ο αναιρεσείων] δεν παρέχει πληροφορίες ως προς το ζήτημα αυτό.»
- 38 Πρέπει να υπομνησθεί ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες ώστε να είναι σε θέση το Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο. Συναφώς, αρκεί η συλλογιστική να είναι σαφής και κατανοητή και να μπορεί, περαιτέρω, να αιτιολογήσει το συμπέρασμα στη στήριξη του οποίου αποσκοπεί [βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2002, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P(R), EU:C:2002:601, σκέψη 56, και διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, σκέψη 66].
- 39 Επιπλέον, από επίσης πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει το Γενικό Δικαστήριο δεν επιβάλλει σε αυτό να παρέχει αιτιολογία που να καλύπτει αναλυτικώς και έναν προς έναν όλους τους λόγους που προβάλλουν οι διάδικοι, η δε αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί, ως εκ τούτου, να συνάγεται εμμέσως, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο δεν έκανε δεκτά τα επιχειρήματά τους, στο δε Δικαστήριο τη δυνατότητα να έχει στη διάθεσή του στοιχεία επαρκή ώστε να ασκήσει τον έλεγχό του [διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2016, Chemtura Netherlands κατά EFSA, C-134/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:442, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 40 Εν προκειμένω, όπως υποστηρίζει ο αναιρεσείων, από τη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι, με το υπόμνημά του της 21ης Δεκεμβρίου 2017, δήλωσε στον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου, κατόπιν σχετικής κλήσεως περί της οποίας έγινε λόγος στη σκέψη 9 της παρούσας διατάξεως, ότι ο πρόεδρος του αναιρεσειόντος, δεδομένου ότι το ύψος της αμοιβής ορισμένων παικτών υπερέβαινε τα έσοδα του αναιρεσειόντος, ανέλαβε τη δέσμευση να καλύψει το καταγεγραμμένο έλλειμμα με εισφορές ιδιωτών.
- 41 Μολονότι, βεβαίως, όπως κατ' ουσίαν επισήμανε ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η δήλωση αυτή του προέδρου του αναιρεσειόντος είναι ενδεικτική του ότι ο αναιρεσείων μπορεί ενδεχομένως να έχει στη διάθεσή του, σε περιορισμένο βαθμό, εισφορές ιδιωτών προς αντιμετώπιση του ελλείμματος ρευστότητας περί του οποίου γίνεται λόγος στη δήλωση αυτή, εντούτοις, βάσει και μόνο της δηλώσεως αυτής και ελλείψει άλλων συναφών λόγων, δεν είναι δυνατόν, για την εκτίμηση της οικονομικής καταστάσεως του αναιρεσειόντος, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εισφορές αυτές πρέπει, συμφώνως προς τη νομολογία που μνημονεύθηκε από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 44 έως 47 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και υπομνήσθηκε στη σκέψη 36 της παρούσας διατάξεως, να χαρακτηριστούν ως προερχόμενες από τον όμιλο εταιριών με τον οποίο συνδέεται ο αναιρεσείων μέσω του συνόλου των μετόχων του, και μάλιστα δεδομένου ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπογράμμισε ρητώς στο πλαίσιο αυτό ότι πρόκειται για εισφορές «τρίτων».
- 42 Όπως ορθώς επισήμανε ο αναιρεσείων, κατά μείζονα λόγο η δήλωση αυτή δεν καθιστά αφ' εαυτής και ελλείψει άλλων συναφών λόγων δυνατή τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι τέτοιες εισφορές ιδιωτών, οι οποίες αφορούν αποκλειστικώς και μόνο το έλλειμμα ρευστότητας που προκλήθηκε από την καταβολή αμοιβών στο αθλητικό προσωπικό συλλόγου που αγωνίζεται στη δεύτερη κατηγορία Β του ισπανικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου, θα μπορούσαν να καλύψουν το ποσό που αναγράφεται στην εντολή ανακτήσεως.

- 43 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ως προς το σημείο αυτό είναι ανεπαρκής.
- 44 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι βάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 45 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου παραβίασε τα δικαιώματα άμυνας, στηρίζοντας τις διαπιστώσεις του περί φερόμενων ως επελθουσών μεταβολών στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου του αναιρεσείοντος σε στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται στη δικογραφία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επί της λυσιτέλειας των οποίων δεν τοποθετήθηκαν οι διάδικοι.
- 46 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία του αναιρεσείοντος. Δεν αμφισβητείται ότι ο αναιρεσείων δεν γνωστοποίησε στον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου την επελθούσα μεταβολή στη σύνθεση του μετοχικού του κεφαλαίου. Η συνεκτίμηση του στοιχείου αυτού για την εξέταση της οικονομικής βιωσιμότητας του αναιρεσείοντος στερείται, στο πλαίσιο αυτό, σημασίας.
- 47 Η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως συγκαταλέγεται στα δικαιώματα άμυνας. Έχει εφαρμογή σε κάθε διαδικασία δυνάμενη να καταλήξει στην εκ μέρους θεσμικού οργάνου της Ένωσης έκδοση αποφάσεως η οποία θίγει σοβαρά τα συμφέροντα ενός προσώπου. Τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης μεριμνούν ώστε να τηρείται ενώπιόν τους, αλλά και να τηρούν τα ίδια, την αρχή την εκατέρωθεν ακροάσεως (απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψεις 50 και 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 48 Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι θα παραβιαζόταν μια βασική αρχή του δικαίου σε περίπτωση θεμελιώσεως δικαστικής αποφάσεως σε πραγματικά περιστατικά και έγγραφα των οποίων οι διάδικοι ή ένας εξ αυτών δεν μπόρεσαν να λάβουν γνώση και επί των οποίων δεν είχαν, συνεπώς, τη δυνατότητα να τοποθετηθούν (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 49 Εν προκειμένω, όσον αφορά τη συνεκτίμηση εκ μέρους του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου ενδεχόμενης μεταβολής στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου του αναιρεσείοντος, οι σκέψεις 50 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως έχουν ως εξής:
- «50 Αφετέρου, προφανώς συντελέστηκαν μεταβολές στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου [του αναιρεσείοντος] πριν από την απάντηση του [αναιρεσείοντος] της 21ης Δεκεμβρίου 2017. Εντούτοις, παρά το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που έλαβε ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Δεκεμβρίου 2017, δυνάμει του οποίου [ο αναιρεσείων] όφειλε να παράσχει “οποιοσδήποτε άλλες σχετικές πληροφορίες αναφορικά με τις μεταβολές που επήλθαν μετά την κατάθεση της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων”, [ο αναιρεσείων] δεν παρέσχε καμία πληροφορία σχετικά με την πράξη αυτή.
- 51 Η παροχή της πληροφορίας αυτής ήταν κατά μείζονα λόγο αναγκαία διότι [ο αναιρεσείων] γνώριζε τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 44 έως 47 [της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως] και διότι, όπως προκύπτει από το σημείο 73 της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε, δήλωνε ότι η νομολογία αυτή δεν εφαρμοζόταν στην περίπτωση του, δεδομένου ότι δεν υπήρχε “πλειοψηφικός μέτοχος επί του οποίου θα μπορούσε να εφαρμοστεί η νομολογία περί προσφυγών τρίτων που μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω τη συνδρομή του επειγόντος”. Συναφώς, [ο αναιρεσείων] διευκρίνισε, με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ότι από τον κατάλογο των νυν μετόχων του προέκυπτε ότι “ο κύριος μέτοχος εξακολουθεί να είναι το Fundació Hércules, η έλλειψη πόρων του οποίου επιβεβαιώθηκε από την Επιτροπή”.

52 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένης της ανεπάρκειας των πληροφοριών που παρέσχε ο [αναιρεσείων], ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει αν, για τους σκοπούς εξέτασης του επείγοντος, μπορεί να περιοριστεί στη μεμονωμένη εξέταση της καταστάσεως [του αναιρεσείοντος] ή αν πρέπει να λάβει υπόψη ενδεχόμενη εισφορά των μετόχων, της οποίας θα μπορούσε να τύχει ο [αναιρεσείων].»

50 Συναφώς, από τη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και ειδικότερα από τη χρήση του όρου «προφανώς» προκύπτει ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στήριξε τη διαπίστωσή του περί φερόμενων ως επελθουσών μεταβολών στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου του αναιρεσείοντος σε στοιχεία που δεν περιλαμβάνονταν στη δικογραφία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η δε Επιτροπή επισήμανε συναφώς, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι η μεταβολή αυτή στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου είχε «επισημανθεί από τον Τύπο της εποχής».

51 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι, μολονότι το συμπέρασμα του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο αναιρεσείων δεν παρέσχε πιστή και σφαιρική εικόνα της οικονομικής του καταστάσεως στηρίχθηκε στα ανωτέρω στοιχεία, οι διάδικοι δεν είχαν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν επί του υποστατού και της λυσιτέλειας των εν λόγω στοιχείων, κατά παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως.

52 Από τα ανωτέρω έπεται ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι βάσιμος.

53 Κατόπιν των ανωτέρω, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πρέπει να αναιρεθεί.

Επί του αιτήματος αναστολής εκτελέσεως

54 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, μπορεί είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει. Η ανωτέρω διάταξη έχει επίσης εφαρμογή επί αναιρέσεων που ασκούνται κατά το άρθρο 57, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού [διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2015, Επιτροπή κατά Vanbreda Risk & Benefits, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, σκέψη 59, και διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016, EMA κατά Pari Pharma, C-406/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:775, σκέψη 49].

55 Δεδομένου ότι η υπόθεση δεν ήταν ώριμη προς εκδίκαση, πρέπει να αναπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να την κρίνει, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τους λόγους αυτούς, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διατάσσει:

1) Αναιρεί τη διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Μαρτίου 2018, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής (T-766/16 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:170).

2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)